

PERŽVALGA.

Apie vieną iš daugelio lietuvių geradėjų štai ką rašo viena ypata:

Philadelphijos laikraštyje „Evening Bulletin“ spaudos sąjungos korespondentas iš Peterburgo praneša, jog Eugenius Matrosov yra perdėtinis maskolių valdžios paslaptinės policijos Amerikoje. Bene bus tas pats Matrosov, kuris po varlu grafo Lelivos rašė maskoliams knygą apie lietuvius? Jis atsilankė pas visus žymesnius lietuvius Amerikoje ir įgijo užsitikėjimą lietuviškų kunigų, kurie jam suteikė kaštus ir medegą, kokią tik turėjo. Neslėpė nė ypata, nė darbų. Ypač atviras buvęs velionis Burba. Bet rėmė ir Žilinskas, ir Milukas, ir kiti kunigai. Tas gali būti ir šiandien pamokiniu lietuviams, kad nebūtų atvirais su visokiais pašlemėkais. Maskolių valdžia nesigaili pinigų ant šnipų ir turi jų daugybę čia Amerikoje. Reikia apsaugot.

— Lietuvos Socijaldemokratų Partija šįmet sausio mėnesyje turėjo konferenciją (slaptai). Susivaziavo delegatų iš įvairių Lietuvos pakraščių, tik dėl įvykusių kliūčių, nebuvo Suvalkų ir Ezerėnų rajonų atstovų. Konferencija nutarė varyti propagandą ir agitaciją kaime pirmųjų pirmiausiai tarp tikrųjų proletarų, o mieste — tvirti profesijines darbininkų organizacijas. Tas nėra naujiena, bet tai yra pirmą syk stačiai ir rimtai pasakyta, kad L.S.D.P. bus gryna darbinikiška organizacija. Iš to proletarų susivienijimo ir apšvietimo, konferencija mato geriausią pasisėkimą ir revoliucijos darbe. Konferencija nutarė išleisti knygelių ir atšaukimų ypatingai dabar reikalingų praplatinimui revoliucijoniško susipratimo tarpe plačiųjų minių. (Apie tai plačiau yra rašyta „Darb. Bal-

so“ N1 š. m., „Kovos“ N17 ir 18 ir „Darbininko“ N6.)

— Eina paskalas, kad „Spindulys“, laikraštis išleidžiamas Pittsburgu, Pa., jau pabaigęs ar da baigęs savo gyvenimą. Ant tų paskalų remtis negalima, bet mes tiek žinome, kad jau nuo 11 numerio, t. y. nuo 15 d. kovo, „Spindulys“ pas mus daugiau neateina.

— Škotijos lietuvių laikraštis „Laikas“, kaip žinoma, nuo N. 8 buvo miręs. Neseniai jis vėl atgijo ir nuo N. 9 dabar eina tolyn. Formatas nedaug permaintytas (pirma buvo mažas lankas du syk lenktas, o dabar—syki). Pakraipa visai permaintyta, persimainius leidėjams: pirma „Laiką“ išleidinėjo „Varpo kompanija“ Bellshill'jy, dabar — Hamiltono apskričio „šv. Kazimiero parapijos draugija“.

Pirma „Laikas“ užsiimdavo vien sietiškais dalykais ir buvo pirmieviškas, dabar jis konservatyviškas — klerikališkas. Bet... vaidai beveik vis tie patys. Ypatinga, kad vaidai eina tarp dviejų lietuvių kunigų Škotijoje, už klebonų vietas, o į tą tarpą įsimašo ir sietiškiesiems — je, da-gi bedieviai! — vieni stoja už tą, kiti už tą kunigą ir teip raujasi...

Dabartinis „Laikas“ kun. Čiuberkiu rankose. Todėl nedvyvai, kad jo priešai — kunigo Talmanto šalininkai ypatingai yra plakami, prietam pats tų priešų vadovas, kun. Talm., visai nepalytomas. Keistas dalykas, bet suprantamas....

Isz Lietuvos.

Iš Vilkaviškio pavieto, Suv. gub., (Laiškas tėvų pas savo sūnų, dukterį ir žentą, rašytas balandžio 1 d.).

Pirmiausiai pagarbinam žodžiais pono Dievo: Tegul bus pagarbintas Jėzus Kristus, ir tt. ... O kaip prašot daugiausia apie revoliuciją, taigi, aš rašy-

tojas jums apie tai ir atrašysiu daugiausia.

Ot kaip sakot, kad kiti nevierija gazetom, tai tegu vierija, ba kas gazetose surašyta tai teip viskas ir teisybė, ir tegu tikrai vierija; kiba but gazetos surašytos kokių šnipų melagių, ale tai negal but; ką rašo tai vis yra teisybė ir reik vieryt. Nors ir daug valdžios išleistose gazetose yra užslėpta teisingų žinių, ale vis koki atsitikimai yra buvę, tai tie ir teisingi yra, ba žinoma. Norint tikrą teisybę žinot apie revoliuciją, tai aš parašysiu jums konotikriausią teisybę apie dabartinį judėjimą Lietuvoje ir apie perėjusį laiką. Ir galit tikrai tikėt, be jokio abejojimo, kad dabartės jau judėjimas nenustos Lietuvoje kolek kolek nebus žmonių valdžia, kolek nebus nuverstas caras, kolek nebus išardyta sena valdžia iš pat pamatų, ir tolek, nebus nuversta ir išgriauta sena tvarka: kad neliks akmuo ant akmens teip, kaip Baznyčios Jeruzolimo.

Ir kad dedat pinigus ant iškovojimo (laisvės), tai tas darbas yr pagirtinas dėl jūsų ir dėl mūsų Lietuvoje gyvenančių, ir tai galit tikrai nesigalėt to, ką detat — dėl socialistų, ba tas niekad neprapuls, vis bus iškovota syki. Ir dabar jums labai ašiu už tai, kad gelbit mus kovotojus; nes dabar mum, revoliucijai labai yr naudingi pinigai ir reikalingi, nes dabar yra jau taisomi ginklai — bombos, ir patronai dėl revoliucijos ir da, ve, reik mum visiems, kiek galint, pagelbėt tuos, katrie yra suimti ir sėdi pestungėse, kad nenumirtų da iš bado, iki sukils visai revoliucija; nes dabar da tik pradžia, da tik prisirengimas į kovą ir sutaisymas ginklų ir viso matarijolo dėl revoliucijos, tai mes, žinoma, turim rengtis kovot ir dėt pinigus tiems reikalams. Kada visi sukils, tai tada, žinoma, turės ir turėsime paleisti

iš pestungių (kalėjimų) savo brolius. Daug mūsų brolių paėmė policija, tiek yra paimta, kad nelenda nė į pestunges. Kitur jau rengiasi statyt naujas pestunges, ba netur kur dėt revoliucionierių. Policijai labai dyvai, kad ji negal niekaip išgaudyt visų socialistų; vieną paima, teip vėl 10 šviežių prisiduoda prie to darbo ir vėl viskas eina kaip ejo. Duodu žinot, kad biaučiai biaučiai mučija tuos mūsų brolius, katruos paima į pestunges; neką biaučiai plaka nagaikoms, ale kad visai kitus koliečia ir neką gyvus palieka, kitiem dantis išmuša, akis išbado, liežuvius nupiauja ir vidurius išverčia — kaip jie išmislija, teip daro. Baimė ima kožną sutvėrimą ant tokių kančių mūsų broliams, nevalninkams. Kitus tiesiok be jokio sudo sušaudo, arba pakaria. Taigi mes likę valni, kiek galint galbėkim tuos nevalninkus, kiek galėdami sumeskim po kelias kapeikas arba centus. Ale negana, ką patys sumesim, ale ir kitus prikalbinkim sumest, mūsų draugams.

Teip mučija mūsų brolius nesusipratę Maskoliai ir visoki nedori kareiviai, katrie guldo galvą už carą, už senąją valdžią. O kiti da senesni žmonės sako: ką padarysi, ar prieš vėją papusi, — tai toki ir eina už valdžią, galvas guldo; tai iš tokių tankiausia atsitinka tikri mūsų neprieteliai, arba tiesiok sakant šnipai, iš kurių labai vienas atsižymėjo toks senis Rudos kaimo netoli Gizų Matulevyčius, kuris vietoj gelbėjimo savo brolių, tiesiok emė išdavinet mūsų vyrus, mūsų brolius maskoliams; net aštuoniolika nurodė maskoliam, o mažu ir daugiau. Jis paėmė 25 rublius už išdavimą savo brolių, teip kaip tas Judošius už 30 sidabrinų pardavė Jėzusą, teip ir Matulevyčius išdavinėjo mūsų brolius maskoliams. Ale kaip Judošius pa-

sikorė ant šakos, teip Matulevyčius liko sušaudytas socialistų, už išdavimą. Teipgi ir daugiau tokių šnipų atsiranda, apie kuriuos kitąj gramatoj pašnekėsime. Ir teip daug yra tokių aklų žmonių, kad jie patys nežino, ka daro ir ką šneka ir išduoda savo brolius budeliams; ale ką daryt su tokiomis kvailais aviniais. Ateis laikas, kad ir jie susipras, o jei nesusipras, tai bus ir be jų padaryta; senesnieji išmirs, o jaunųjų jau beveik kaip nė nesusipratusių. Ale daug beveik daugiau yra tų kraugerių nužudytų bombomis, revolvėriais ir kitokiais prietaisais. Daug mūsų vyrų slapstosi, nesiduoda paimt tiems budeliams, nes ką seniai likę bekovotų su atšalusiais jausmais.

Taigi šiandie rengiamės prie tikros kovos, tik ką laukiam Rosijoje sukylant; kaip Rosijoje sukils, tai tada ir mes sukilsim su ginklais rankose; nes žinoma — visi ant syk turim kilt, visos tautos ant syk.

Tai tiek parašiau jums ant jūsų klausimo apie revoliuciją; tėveliai S. prašė, kad viską surašytė, ba jie nežino kaip rašyt. Rašytojas V. P.

Iš Senapilės pav. Laiškas rašytas 28 d. kovo 1906 m. Godotini giminėles: S-iai!

... Teipos gi pranešu tamištomis, joguei apturėjau nuo jūsų laišką, kurį perskaitęs labai nusiraminau, joguei pagodoja Amerikiečiai mūsų kovojančius brolius ir paremia aukomis! Kas matyt iš to, joguei kurie yra Kalvarijos kalėjime, gauna pinigiską pagelbą ir jiems pristato valgį per tam tikrus susitvėrusius kankintinių komitetus. Teipgi kurie sėdi Senapilės valnam kalėjime. Mano brolis Jozas, kur mokinosi Veiverių Siminarijos kursuose, sėdėjo 2 nedėles valnam Senapilės kalėjime, tai jam gatavojo valgį ir pristatydavo G-ienė. ... Tuo tarpu sėdėjo 20 Veiverių mokinių, ir

visi buvo užganėditi per gerus tautiečius.

Apie mus daugelį sugaudę kazokai išvežė į kalėjimą, kai kuriuos sumušė kazokai, kitus didesnius prasikaltelius išvežė į Suvalkus, kariškam teismui paduoti. Sunkiai kenčia mūsų Lietuvos darbininkai, kurie darbavosi už mūsų tėvynės labą.

Buvo ir pas mus kazokai, atėjo 25 kazokai ir 2 žemsargiai su vienu vyresniuoju apskričio žemsargiu, iš kazokų ir vienas vadinasi zvodnas. Viduryje naktų atėjo, apstoja aplink gyvenimus ir daro krata, jieškodami ginklų proklamacijų ir prasikaltelio. Kai kurie iš kazokų konfiskavo dešrutes, mėsą, šilkinės skepetas kaliošius ir virves. Pas mus išvogė už 20 rublių, bet aš tuo tarpu buvau prasišalinęs. Labai visus namiškius išgązdino toki negirdėti svečiai. Bet jau dabartės apsirato Lietuva su tokiais barbariškais valdzios pasielgimais, dabartės laiko ne už ką valdzios visus persekiojimus. Kariumenėj dabar yra išrodoma visi valdzios blogi pasielgimai su kareiviais ir visais pavaldiniais, jie jį patį, tai yra carą nuvers nuo sosto; matyti iš šios tamsios kariumenės, kurie daugelyje vietų pasipriešino, bet visai be jokio pliano; bet savo neapykantą carui išreiškia; dabartės daugelis, teip kaip Leit. Šmidtas, pralieja kraują, tampa sušaudyti ar šiaip nukankinti nuo aklų caro tarnų, tai yra juodašimčių ir raudonšimčių. Bet jam viskas bus atminta nuo visų jo pavergtų tautų: Lietuvių, Lenkų, Latvių, Baltgudzių, Kaukaziečių ir tikrųjų Rusų. Dabartės visur užmušinėja visokius viršininkus. Jau 6 nedėlios kaip pas mus krata buvo. Dabartės daugelį kartų čia jie sukinosi aplinkui, bet pas mumis daugiau neatsilanko. Nakvodami Igliaukoj kazokai daug visokių

vagyščių pridirbo, net kai kurie apsvaiginę alum savo galvas (degtinės po išdaužymui monopoliaus Igliaukoj nebyr), pradėjo gėditi jaunas merginas, bet tiem nenusisekė,—apskundus žemsargiui, gavo po 10 parų ant duonos ir ant vandens. Aš misliju mažesni atsitikimai bus „Vil. Žiniuose“ pagarsįta. Per Kazimiero šventę čia sušaudė vieną šnipą. Bus visiems šnipam smertis kaip tik tikrai datirs, kurie išdavikai. Teip-pat nelaimė trims vyrukam atsitiko Prienuose, kurie spakiniai valgė traktiernę kaip žemsargiai užpuolė ir vieną peršovė į galva, o du suėmė, pas kuriuos rado po Brauningo sistemo levorvelius; pas tą, ką peršovė, rado 2 levorvelius ir štiką įtaisyta lazdoj, o da trys pabėgo. Sako kad pastarieji buvo atvykę išplėšti monopolius, pačtą.

Kiti laikė prakalbą Igliaukoj per Kazimierą.

Griškabudis (Naum. pav. Suv. gub.). ... Kelias dienas praleidus po to atsitikimo su draugu A. Baltrušaičiu, tapo nušautas garsus Sasnavos (Senapil. pav.) šnipas Kubilskis. Jo nė kunigas nepriėmė į kapines, nė-gi parapija. Sergėjo tą budelį 25 dragunai, bet vis tiek nieko nepagelbėjo. Tapo jisai nužudytas, turbūt Suvalkų teroristų kuopelės, susitvėrusio ypatingai naikinimui šnipų ir išdavikų. Jos be Kubilskio jau nugalabinti Kalvarijos viršininkas Gorielka, Gižų Matulevičia, Vinčų Kubilius, Gražiškių Jurkšaitis, Žardelių Urbanavičia, buvęs Pilviškių žemsargis Naujalis ir Simokų kaimo Juozytis.

Dusėtos (Ezerėnų pav.) Dusėtų miestelis yra nemažas; jame gyvena žydai ir lietuviai; yra penkios lietuviškos krautuvės (su lietuviškomis iškaubomis). Tarpe jaunumenės yra daug susipratusių ir išlaikytų vaikinių, kurie susiorga

nizavę darbuojasi tėvynės labui. Nuo pradžios rudens sakydavo prakalbas, darydavo manifestacijas, rinkdavo aukas ant ginklų, kurių jau gerokai turėjo; uždarė monopolį ir užgynė žydams slaptai pardavinėti degtinę; atsakė vietas mokytojui, raštininkui, urėdininkui ir viršaičiui Kuzmiekui, valdzios bernui ir žmonių išdavikui, o pradžioje lapkričio į jų vietą išrinko naujus valsčiaus rėdo sąnarius. Per kokį mėnesį iš Abelių atėjo į Dusetas skraiduolių burys iš 200 ypatų su dviem kanuolėm, bet nieko nesugavęs ir nieko naujo valsčiuje nepadaręs, išsikraustė toliau. Neužilgo (galop sausio) į Dusėtų miestelį atsibaladojo antras skraiduolių burys, jau iš 500 kareivių, su jais atvyko pats Kauno gubernatorius, Veriovin'as, Ezerėnų pavieto viršininkas, bent dešimts anstolių, urėdininkų ir kitokių šunuodegių; jie atsivežė ketures kanuoles ir septinius Antalėptoj suareštuotus senelius. Tapo sušaukti keturių aplinkinių valsčių rinktiniai — Dusėtų, Antazavos, Južintų ir Antalieptės. Reikia priminti, jog Dusėtose gubernatorių sutiko labai iškilmingai, kaip kokį didžiausį geradėją: buvo ištaisyti ir gražiai nupuosti treji vartai (žydų, katalikų ir rusų), ir prie kiekvienų vartų gubernatorių patiko su duona — druska... Prie raštides gubernatorių perskaitė pavardes dvylikos „maištininkų“: Juozo Staucko, studento Bugos, Juozo Valavyčiaus (Šuto), Juozo Barzdos, Maksvyčių Barzdos, Damininko Bulikaucko, Tumėno, Provozevyčiaus ir kitų Dusėtiškių vaikinių; prie to pridėjo, jog tie 12 per 3 dienas turi pributi pas Ezerėnų pavieto viršininką; jeigu per tą laiką nepribusią, tai jų namus kanuolėmis sušaudysią. Trijs iš apšauktųjų (Pravazevyčius, Maksvyčių Barzda ir naujasis vir-

šaitis — visi trys iš Dusetų) patįs atėjo; juos tuojau suėmė, dragunai juos žveriška pamušo ir išvežė Ežerėnų kalinin.

(Iš „Darb. Balso“)

Lietuviai Tautiečiai.

Mēs stovime šiandien išvakarėse didelių atmainų: kraugerys caras, ta siurbėlė per šimtmečius siurbusi kraują žmonijos, tapo pergaleto ir priverstu pasiduoti žmonių reikalavimams: suteikė šiokią tokią laisvę, konstituciją, „pavelino“ rinkti atstovus, nors po apsauga kanuolių, idant nepakliūtų į viešpatystės seimą carato ir autokratų priešai. Jiems sekasi: išrinktus žmonių atstovus kša į kalėjimus, tremia į Syberijos tūrus. Žmones, kurie dar tikėjo caro paleistai „dumai“, darbuotis ant revoliucijos lauko perstojusieji, dabar, pamatę savo biaurią klaidą, ir su didesniu užsidėgimu nutarė kovoti tol, kol sutrunėjęs caro sostas neliks kaipo atminimas Europos muzejams. Žmonės pamatė, jog jų išrinktieji atstovai tapo pasmerkti kalėjimuose, o į jų vietą priėmė priešus liaudės reikalų; įniršę galand kalaviją, kuris ryt-po-ryt atsirems į despoto, budelio širdį! O kad žmonės turės tapti pergaletojais, tai nėra klausimo, ne abejonės. Ponas Čaikovskis, — „tėvas Maskolijos revoliucijos“, — savo kalboj laikytoj 6 d. geguzio Pittsburge, pasakė: „Taurė priespaudos ir persekiojimų Maskolijos pavaldinių jau persipildė. Žmonės reikalauja savo tiesų ir nieks jų nuo to neatitrauks: nė carato pagaminti dumai, nė liberalų ir demokratų mulkinimai tamsesnių minių savo reformoms, niekad negalimoms įvykti, pakol caras bus caru ir biurokratai valdys Maskoliją; negelbės nė gaujos pasamdytų

chuliganų, judašimčių, naikinančių gyvastis ir gėrybę žmonių, tankiai prisidengiančių socialistų vardu, idant juos diskredituoti akise žmonijos; negelbės nieko nė prakeikimai, bauginimai pekla, posmertinėmis kančiomis ir kitais mulkinimo įrankiais, pagamintais gaujų be jokios etikos ir doros kunigų, popų, bambizų.. Kaip nieks negal užtūrėti bangų įniršusio oceano, teip nieks negal sulaikyti Maskolijos žmonių nuo atmonijimo caractui už jo pagamintas plėgas ant žmonijos. Mēs esam išvakarėse baisios revoliucijos. Eilės revoliucionierių teip susilpnintos valdžios ir jos tarnų, — išdavikų, kunigų ir neva žmonijos geradėjų veidmainių liberalų — demokratų, — dabar šimteriopai tapo papildytos narsiais revoliucionieriais, kurie matydami visur silpnumą, puvesius, kaip tarpe caro valdžios, teip ir kitų „reforminių“ partijų eilėse, prisijungia prie tikrų revoliucionierių, kurie nenori skylėtas vietas Maskoliškos viešpatystės skylėtais lopais lopyti, bet žengia prie to, idant ant griuvėsių bėspėkio milžino, stotų iš revoliucijos pelenų nauja viešpatystė, nauja tauta. Caro дума neužilgio pakriks, aš esiu tikras, jog pakriks, o tas pakrikimas, tai mūsų pergalė: prie mūsų (socialistų, revoliucionierių) pristos ne tik radikaliskesni demokratai ir liberalai, bet su mumis eis ir visa tauta, (plačiosios minios), ką dar vis tikėjo į perdirbimą Maskolijos, nesugriovus jos išpatatų. Nepakanka to: mūsų turim savo užpakalyj ketvirtą dalį aficerių ir kariumenės dabar, o kad дума pakriks, antra pusė likusiosios stotų mūsų pusėj, nes paregės, jog nėra Maskolijos tautoms išganymo neperėjus per karštą ugnį revoliucijos“...

Svarbi ta naujiena, žmogaus zinančio gerai dalykų stovį, nes

p. Čaikovskis darbuodamasis per 25 metus su viršum dėl revoliucijos, žino labai gerai kas yra ir kas bus caro viešpatystėj. Teip mūsų esame išvakarėse baisios kovos, po kuriai ir mūsų lietuviai paregėsime kaip stovim, kiek mūsų dirbom tai kovai besitęsiant, ir ar užsipelnėm kiek vaisių už savo darbus. Mūsų broliai europiečiai beabejonės padės visas savo spēkas toj kovoj, su noru jie guldys galvas už laisvę tautos, žmonijos, bet mūsų, amerikiečiai? Ir mūsų turim dirbti, dirbti labiau kaip iki šiol, nes valanda nusprendžianti mūsų likimą artinasi, o nežiurint ant trumpo apsiminimo, ji baisiai, netikėtai išmuš, ir duos nuosprendį mūsų likimo. Valanda svarbi dėl darbo, ir siulanti kuonogeriausią progą mumi iš varžančių retėzių išsiluosuoti. Tautiečiai, dėlto pasidaruokim suselpti tuos bent materijališkai, kurie diena po dienos guldys savo galvas kovoj už mūsų likimą. Štai seimas S. L. A. artinasi, kurį mūsų visi kaipo kokį didį svetį sveikinam. Draugai Susivienijimo, mūsų yra į 6000 sąnarių — koks tai burys, kokia galybė! Parodykim mūsų visiems, jog esam ištikro susivieniję. Kiekviens iš mūsų norės pasveikinti tą brangų mūsų atstovų susivaišimą Chicagoj — draugai, sveikindami neužmirškim savo brolių, kurie turi slapyties nuo žmogžudiškos valdžios ar kentėti kur kalėjimų urvuose, bet išmušus valandai stoti į kovą drauge su visa Maskolijos žmonija, su pasišventimu kovoti už mūsų tiesas. Draugai! mūsų visi beturčiai, išimant kelis pasiturinčius vaizbinikus, bet pasiųsti, draug su pasveikinimu, revoliucijos reikalams mūsų bent po \$1,00 mažiausiai vis išgalėsime. Dolerį nesųkį neapsižiurėjęs visai išleidi, nematydamas jokios naudos, bet kad mūsų 6000 brolių susivienijusių kaip vienas su-

dėtumen \$6000 kokia tai pašelpa mūsų broliams, tariant — kovai už žmogiškas tiesas, revoliucijai! Amerikiečiai Lietuviai! Mūsų be jokio atsakymo tą turim padaryti, ir daryti visi, kaip vienas, ragindami ir kitus sekti mūsų pasielgimą. Tuom parodysim, ka mūsų galim, koki mūsų galingi.

Pinigus galima siųsti jau 26 geguzio, t. y. subatoj, per pačtos Money Order arba Express Money Order, ant S. L. A. kasieriaus vardo, po šiuom ant-rašu ant čekio arba orderio: *Jonas Skritulskas, New Britain, Conn.* O siųsdami ant seimo S. L. A. parašykite sekantį antrašą: *Lithuanian National Convention. South Side Turner Hall 3143—3147 State str., Chicago, Ill.*

Seimas nutars kam juos perduoti. Draugai, dar sykį, nepamirškim kiekviens pridėti savo ranką prie to didelio darbo, o dirbdami galime vilties triumfališkos pergalės.

Fort. J. Bagočius.

P.S. Kiti laikraščiai, sutinkanti ir pritarianti užmanymui, lai bus malonūs atkartoti.

„Gazeta Wilenska“ apie lietuviu spauda.

(Pabaiga.)

„Užėjo reakcija. Prasidėjo valdžios represijos. Lietuviškoji buržuazija, kuri per susivaišimą rodėsi paremianti laisvės judėjimo tendenciją, ar atšalo nuo revoliucijinio užsidėgimo, kaip pavyzdin „Vil. Žinių“ grupa, arba net gi, vedama tamsios didumos lietuvių kunigijos, suprato savo kliasos interesus iki tokiam laipsniui, kad netiktai ką ištikrųjų atskratė nuo revoliucijos, bet dargi stojo į atvirą kovą su ja. Suprantama, klausime dalyvavimo Valstybės Dumos rinkimuose, priešais ką visų buvo išsireikšta per lietuvių susivaišimą lapkričio mėnesij, ne-

nesutikimo arba siubavimo tarpe lietuvių konservatorių ir atžagareivių. Visi konservatyvieji laikraščiai, tarp jų ir „V. Žin.“, sėdinčios ant dviejų kėdučių (konservatyviškos ir atsargiai pirmiejiškos), pirmiausia padėjusios laisvės idėjos karžygiams (daugiausiai kaip informacijos organas, iš dalies teipgi aiškinimais apie „laisvę“ ir laisvės ir atskirus „revoliucijos“ klausimus), dabar skelbia „evoliuciją“ ir agituoja už Dumą. Po tam tikram atsigaivinimui laike per reito rudens liuosybės, „V. Ž.“ vėl grįžta į merdėjimo stovį, iš kurio nežinau ar pasiseks jas ištraukti geriems norams kai-kurių redakcijos sąnarių, permažai energiškių ir pasiryžtančių skelbiant savo idėjas, permažai išidirbusių iš draugijos ir politikos atžvilgio, kad galėtų pastumėti laikraštį drausiai ir negrįžtamai ant kelio tikros kovos už liuosybę, kuriuo eina geresnėji visuomenės dalis. Dabar laikraščio padėjimas labai apverktinas: turinys biednas, inteligentiškų bendradarbių labai mažai, prenumeratorių bene per pusę mažiau kaip pirmoj pusėj pereitų metų, įtekmės ant visuomenės nepadaro beveik jokios. Jeigu tur kokią vertę, tai vieninteliai tik kaip informacijos šaltinis, abelnai kaip *vienatinis* lietuvių dienraštis, o ačiu tokiam privilegijuotam „V. Ž.“ padėjimui, inteligencija ir, abelnai trokštanti žinių iš dabartinio revoliucijos judėjimo, skaitančioji publika yra priversta jas skaityti ir prenumeruoti. Reikia teip gi pripažinti, kad joks laikraštis negauna tiek žinių ir korespondencijų iš Lietuvos, kartais labai įdomių ir drąsių, kaip „Vilniaus Žinios“.

„Lietuvių Laikraštis“ (dabar jau miręs), ant p. B., mažiau už „V. Ž.“ turi įtekmės, bet teip gi gana pasiplatinęs tarp žmonių, ypačingai pasidėkvojojant kunigų agitacijai už jį.

Tai esąs „biaurus raštpalaikis („wstrętnę pisemko“), šaukiantis žmones į kovą su žydais, vadinantis socialistus „chuliganais“, konkurencijos kovoje su „V. Ž.“ ne kartą besigriebiantis prie insinuacijos”.

„Lietuvos Bitininkas“ — sako p. B. — kunigo Ambrazevičiaus leidžiamas persikeitęs į „Šviesą“ — laikraštėlis ukiškai-politiškas, rodosi, kad neturės daug prenumeratorių ir plačios įtekmės”.

„Konstitucijinės laisvės“, — toliau rašo p. B., — davė galią pasirodyti da keliems laikraščiams. Dabar be „Vilniaus Žinių“, „Šviesos“ ir „Lietuvių Laikraščio“ (kaip sakiau, „lig laikui“ neišeinąs) yra da: „Lietuvos Balsas“ Kaune, 2 kartą per savaitę, tenpat savaitininkas „Nedėldienio skaitymas“, Vilniuje „Lietuvos Ukininkas“, Seinuose „Šaltinis“, išėjo teip gi (Rygoje) esant laisvei keli numeriai „Pirmyn“ — pralekiantis lakštelis vietinės L. S. D. P. organizacijos.

„Liet. Balsas“ yra tai gatvinis („brukowe“) raštėlis be jokio ikišiol idėjos pastovo, bet su reakcijos instinktais atžvilgyje išliuosuojamojo judėjimo. Jo charakteristikai lietuvių laikraščiai priveda kai-kuriuos „L. B.“ redakcijos atsakymus, pvz.: dabar jūs verkiate ir rėkiate, kad jūsų vyrus suėmė. O kab buvo sakomė „cičilikų“ neklausyti, jus juokitės“ 1), arba vėlei redakcija užklausia: „Ar Tamista neprigulejote prie lauzimo monopolijų?“ ir t. p.

„Labiau idėjiškas“ yra „Nedėlnienio Skaitymas“, leidžiamas kunigų daugiausiai iš Kauno vyskupų ratelio, taigi grupos, prieš kurią yra neprieilankiai stovinčių net daug kunigų, „demokratiškesnių“ ir „pirmieviškesnių“ už kitus.

1) Šitų oštātų neverčiu iš lenkiškos, bet palmu teip, kaip praneša „Liet. Ukininkas“ N11. Vertėjas.

Tas laikraštis atvirai eina priešais opozicijinių grupų išliuosuojamąją akciją. Kovą su juo, lygiai ir su Seinų diecezijos kunigų „Šaltiniu“, galėtų vesti, jeigu norėtų, vieninteliai „Lietuvos Ukininkas“, gerbiantis demokratiškus principus. Yra tai žmonių laikraštis, skiriamas „darbo žmonėms, o pirmiausia tiems, kurie dirba žemę ir gyvena iš žemės“, vienok neužsimurija siauruose ukininkystės klausimų rėmuose!

„Specijališkai ukininkystės skyrius jame sulyginant užima nedaug vietos, pusę-gi kiekvieno numerio užima korespondencijos iš Lietuvos ir visoki atsitikimas draugijos gyvenimo Lietuvoj, Latvijoje, Lenkijoje, Rusijoje ir užsienyje, straipsniai aiškinanti politiškos laisvės pastovus, perkraatinėjanti Rusijos viešpatystės finansų klausimus ir kitus, aprašymai užsienio surėdymų (pvz. Naujoje Zelandijoje), recenzija knygų, žmonėms skiriamų ir t. p.

„Laikraščio vedėjai ir bendradarbiai yra daugiausia buvusieji sąnariai redakcijos ir buvusieji bendradarbiai „V. Ž.“ kuomet jos laikėsi pirmieviškos pakraipos. Tas laikraštis, kad ir simpatiškas ir apsuikriai vedamas, nepadaro vienok tokios įtekmės, kokios buvo laukiama, ar dėl neaiškaus išrišimo tokių, pavyzdin, klausimų kaip dalyvauti ar nedalyvauti Dumos rinkimuose, ar tai delto, kad permažai energijos ir permažai opozicijos apreiškia link reakcijos gaivalų (kunigijos, vidutinės valstiečių buruazijos, agrarijų ir kitų), ar — kad perdaug atsargią taktiką vartoja link valdžios sferų. Abelnai ant žmonių minių, kiek tųjų upas nėra reakcijiškas, taigi ant smulkiųjų ukininkų ir miesto bei kaimo proletarijato didesnę įtekmę turi socialdemokratų ir jų atsišaukimai, negu

demokratiškieji eldėkai (L. D. — Lietuvos Demokr. Partija) su savo legališku laikraščiu”.

Teip p. M. Biržiška užbaigia savo recenziją lietuvių perijodiškosios spaudos (žr. Gaz. Vil. N25—06).

Lietuviai Afrikoje.

Iš Johannesburgo. Miela ir linksma yra skaityti, kad lietuviai, po kitus kraštus gyvenant, neužmiršta savo tėvų reikalų ir rupinasi apie brolius vargstančius už laisvę ir padeda jiems kaip galėdami. Skauda širdį tam, kas turi jausmus ir mato, kad mes Afrikos lietuviai apie tą svarbų dalyką visiškai ir nemislijam, ba gyvenam, kaip gyvuliai be piemenio, vienas kitą nenorėdami pažinti.

Cia mieste ir šitoje aplinkėje yra ne mažai lietuvių, tarp jų yra ir kelios pamilijos. Dalis dirba aukso kastynėse, kur uždirba gerai, kiti gi be amato kur uždarbiauja gyvena per pusę su vargu. Per tai visi yra persiskyrę ant dviejų partijų; prie pirmosios priguli bagotesnieji (auksakasiai ir geri amatninkai), teip vadinami „aristokratai“; prie kitos gi biednesni: amatninkėliai ir sluzbelninkėliai, arba „muzikėliai“. Tarp tų partijų nėra jokio susirišimo, ir tie pirmieji nenori visiškai pažinti muzikėlių, — kaip tas yra priprasta iš namų, Lietuvoj, — ir prie kiekvieno atsitikimo stengiasi nužeminti, apkalbėti ir apjuokti antruosius. Poris metų atgal susitvėrė čia dvi draugystės: Šv. Juozapo ir Vytauto. Iš pradžių kožnoj buvo po porą dešimčių su viršum sąnarių, ir kuo tolyn tai skaitlius sąnarių mažinosi ir dabar paliko kožnoj po keletą sąnarių, iš vadinamų aristokratų. Priežastis nykimo draugysčių ta, kad aristokra-

tai tapo išrinkti į komitetą (kitaip nenorėjo įstoti į draugystę) ir pradėjo vesti saviškai, konstitucijos nepildo, dirba kaip jiems geriau, ant susirinkimų ateina kada ir kur nori ir kiti turi jų jieškoti ir laukti kaip Lietuvoj muzikėliai per valsčiaus skodą turi laukti pasredninko, gal ir labai neturėdami laiko.

Atėjus į susirinkimą, kalba tik tarp savęs, atbuva greitai reikalus priėmimo mokesčių, nutaria patįs viską pagal savo norą, išrasdami, kad kitų nereikia klausti, ba muzikėliai durniai ir nieko neišmano, kad ir turi tokią pačią tiesą, kaip ir aristokratai ir visi yra vienodi sąnariai draugystės. Jei kas ir užmena apie kokius nors reikalus, jie atideda, neturėdami česo, tą kitam kartui ir kogreičiausiai išsaina dėl atlikimo savo asabiškų reikalų ir nešiojimo naujų plepalų (pliatkų). Teip tas traukėsi lig šoliai pakol draugystės išnyko ir apie tėvynės ir kitus svarbius reikalus neteko pasirodavoti. Gyvenant teip, kožnas gali suprasti, kad tarp mūsų negali būti vienybės ir atminti, kad broliai kovoja už laisvę tėvynės ir mūsų ateitį, kad jų kraujas liejasi visur už mumis ir kad mums reikia padėti jiems kogreičiausiai, kaip tą daro kiti mūsų broliai, esanti svetur, o nemislyti apie savo privatiškus ir asabiškus reikalus, piautis tarp savęs ir apjuokti vienas kitą. Turėkim sarmatą, kad ne nuo savęs tai nuo kitų tautų, čia gyvenančių ir matančių mūsų apsiėjimą ir darbus. Gėda, gėda jums, aristokratai lietuviai! Pameskit savo ponybę ir didybę, nustokit gerti ir paleistuviauti susivienykite su kitais savo broliais, (jie iš jūsų nieko nereikalauna) ir eikim išvieno, padėkim savo broliam kovoti prieš despotus ir tyronus už tėvynės laisvę. Lai gyvuoja Lietuva, lai gyvuoja laisvė!

Aukaukim kuo daugiausiai, ba dar nedavėm nė skatiko, ba praleidžiam ant paleistuvystės ir girtuoklystės... kad nenorėjom klausyti ant daugystės susirinkimu, gal paklausysit dabar.

Muzikėlis P. Pelickas.
Balandžio 2 d. 1906 m.

Politiszkos žinios. Maskolijos revoliucija.

Ketverge, gegužės 10 dieną, pirmą sykį susirinko Valstybės Duma. Tą dieną nieko nepadaryta, nes tai tik pradžia. Viskas praėjo ant įvairių ceremonijų. Pirmiausiai dumos sąnariai (žmonių atstovai) ir Valstybės Patarmės (ponų rumas) susirinko į caro Žieminį Rumą. Čia atvažiavo caras, carienė, caro motina su visa aplinkenybe. Visi išklauė dievmaldystės, po kuriai caras pasakė „sosto prakalbą“ — pilką, nieko nereiškiančią ir nieko neprizadančią; priminė tik rūpestį apie valsčionis, bet kaip rūpintis — nieko nepasakė. Nepaminėjo nė apie politiškių kalinių paleidimą. Atstovai caro kalbą išklauė su kantrybe ir priėmė visai tyliai, tik valdžios sąnariai plojo delnais. Po tam viskam, Duma susirinko vadinaman Taurydos name. Baronas Friš valdiškai atidarė susirinkimą. Paskui tapo išrinktas Dumos pirmasis profesorius And. Muromcev, delegatas iš Maskvos.

Muromcevas užėmęs prezidento vietą savo kalboje pasakė, kad visi nedelegatai išėitų iš susirinkimo. Daug valdžios sąnarių, valdininkų ir didžiųjų turėjo išsinešti laukan su sarmata; atstovai delnų plojimu išreiškė užsiganėdinimą iš biurokratų sarmatos.

Kalbėjo karštai Petrunkevičia, garsus liberalas, ir nurodė, kad visi kovotojai už laisvę butų paleisti iš kalėjimų ir iš-

trėmimų. Ilgą valandą salėje užėdžiaugsmingas delnų plojimas, riksmas, neišpasakytas džiaugsmas. Duma kad tik kiek butų čia pat padarius nutarimą ir, žinoma, tuojaus butų išsistatę į atvirą kovą su valdžia. Ant rytojaus tas pats reikalavimas, kad visi kankiniai butų paleisti.

Pagaliaus Duma išsiskirstė, lauks, kolei caras nuspręs visus politiškuosius kalinius paleisti.

Vitte tapo paskirtas sąnariu Valst. Patarmės.

Ketverge, kada Duma susirinko, buvo daugelyje vietų sumišimas, ypač Varsavoj, kur demonstruojančius kapojo kazokai. Peterburge tą dien buvo ramu, bet paskiau atsirado ir čia kazokams darbo. Studentai ir darbininkai demonstravo su raudona vėliava ir kazokai, skirstydami tuos „maištininkus“, ėmė kapot nagaikoms ir šaudyt.

Maskvos gubernatorius, kruvinasis Dubasovas aną sanvaitę liko apdraskytas bombos, bet liko gyvas. Pereitą panešelį Peterburge liko užmuštas vice-admirolas Kuzmič. Jam atkeršijo valstybiniai darbininkai kuriems jis nedavė daryti parodą per darbininkų šventę (1 d. geg.).

Kunigas Gaponas tikrai nužudytas.

Anglija. Projektas naujo įstatymo apie mokyklas tapo priimtas žemutiniam rumė 410 balsų priešais 204. Tas įstatymas neparankus bažnyčiai, jos interesams. Prieš jį ėjo net anglų bažnyčios vyskupai. Airiai, kurie beveik visi katalikai, teipgi balsavo priešais.

Anglijos su Turkija santinkiai smarkiai įtempti. Bet Turkija, be abejonės, nusileis, karės nebus, gal ramiu budu susitaikys pasidalyt žemės pakraščiais, aplink Egiptą, už ką dabar ir eina tas ginčas.

Anglijos kariški laivai prisiruošę į karę, stovi viduržemio

jurėse, prieplaukoje Pyreus.

Prancuzija. Naujas atstovų rinkimas sutvirtino ministrų Sarrien ir Clemenceau galią, kurie varo savo pirmtakų pradėtą darbą, kaip atskirimą bažnyčios nuo valstybės. Konservatorių ir liberalų išrinkta 74, nacjonalistų 22 (pralaimėta 10), progresistų 70, respublikonų 63; radikalų 77; socialistų radikalų 85; tikrųjų socialistų 33; nepriklausomų socialistų 10. Parlamentiniai socialistai, radikalai—socialistai ir radikalai padaro tarp savęs sąjungą, vad. „bloc“, kuri turės daugiausia pajiegos.

Iszpanija. Barcelonos mieste policija atrado plačiai išsišakojusį anarchistų suokalbį. Areštavo 16 vadovų ir rado pas juos 8 bombas.

Vokietija. Pereitą seređą Urville, Lorraine, tapo areštuoti anarchistai, kurie buk prigulį prie suokalbio, turinčio tikslą nugalabiti Vokietijos ciesorių Vilių.

Italija. Visi socialistai parlamento sąnariai atsistatydino nuo vietos, kaip tik tapo atmetas jų įnešimas apie sudavadijimą įstatymų, kuriuos policija turėtų saugiai pildyti sulyg vartojimo ginklų ir šaudymo, skirstant minias. Dabar tankiai atsitinka, kad policija ima šaudyt, skirstydama ramius susirinkimus, ir jai nieks nieko nesako. Socialistai norėjo aprubežiuot tą sauvalę, bet valdžia ir atžagarėiviai nesutiko.

Visu amerikiečiu suivažiavimas.

Liepos mėnesij šimet Brazilijoj Rio Janeiro mieste bus trečias iš eilės visų—amerikiečių kongresas. Kaip daugelis nužiuri, tai tuos kongresus steigia daugiausiai Jungtinės Valstybės, kur kas—kart labiau platinas Monroe's idėja: „Amerika Amerikonams“, ir noras jei ne valdyt, tai pirmininkauti visoms mažesnėms Amerikos respublikoms.

Šitas kongresas atkreips Europos viešpačių atydą ant savęs tuomi, kad jame bus apkalbėta apie tą, kad tos viešpatystės renka įvairius mokesčius iš pietų Amerikos respublikų, grėsdamos šioms pavartojimų spekos.

Jungt. Valst. užsienio ministeris Roat valdiškai apvažinėsi pietų Amerikos respublikas ir paskui dalyvaus kongrese. Tai kelionei ir visai J. V. atsvi-jai paskirta \$75,000. Matyt, Jungt. Valstijų karaliukai tikisi iš to daugiau laimėti — įgyti garbę ir pajiegą, teip, kad nereikės bijot... grėsiانčios revoliucijos.

Isz Amerikos.

Baisi jankių klaida.

Neseniai Amerika parsivežė iš Paryžiaus garsaus kadaisia Amerikos admirolo Jones'o dulkes. Lydėjo su didele iškilme dvi eskadros. Dabargi vienok, kaip Anglijos laikraščiai ištyrė, pasirodo, kad Amerika parsigabeno ne savo admirolą Jones, o tik Williamą Jones'ą, Anglijos ambasadoriaus Paryžiuje lekajū! Buvo rašyta apie tą „klaidą“, kaip tik Amerikos ambasadorius Paryžiuje jenarolas Horace Porter per kelerius metus atjieskojo kuną admirolo John'o Paul Jones. Bet jenarolas Porter nenorėjo prisipažint padaręs klaidą ir prilenkė Amerikos valdžią atsiimti neva admirolo kuną ir pakavoti jį garbingai Annapolis'o mauzoleum. Kad ir ne tiems pelenams atiduodama garbė, bet visgi juokinga tokia klaida, ir anglų laikraščiai šidina iš amerikonų lengvati-kystės.

Popieros trustas p k r i k d y t a s .

St. Paul, Minn. gruodžio 27 d. 1904 m. popieros trustas, susidedantis iš 23 kompanijų liko apskūstas už tai, kad jis

susitvėrus su tikslu įstatyti popieros kainas, grėsiانčias kitoms kompanijoms. Jungtinių Valst. apygardinis teismas nusprendė panaikinti trustą ir galutinam išrišimui paskyrė 16 d. berzelio šių metų.

Politikieriaus išpažintis.

Green Bay, Wis. Albert L. Gray, buvęs aldermanas per savo amžį perleides daug valdiškų vietų, k. a.—miesto majoro, izdininko, ugniasargių viršininko, legislaturoje ir tt., —atėjęs į miesto teismą prisipažino, kad ėmęs dusyk papraskas po \$800 nuo Barker Asphalt Co. agento, už išdavimą kontraktas asfaltuoti vieną gatvę. Nežinia kodėl jis prisipažino, niekeno nenutvertas: tai ne politikieriškai... Teismas jį nubaudė \$1,000.

Roozeveltas — „anarchistas“.

Latkraštyje „Syracuse Herald“ dr. James Day, Syracuse universiteto kancleris, smarkiai kritikuoja prezidentą Roozeveltą už jo išsišokimą priešais kerosino trustą „Standard Oil“. Jis sako, kad prezidentas neturi tiesos, ne konstitucijinės, ne morališkos, užsipulti ypatiškai ant privatiško intereso (biznio) korporacijų. Ypač, kol įstatymų keliu nėra atrasta ir išaiškinta prasikaltimas. Tokia Roozevelto kritika esanti lygi anarchijai ir prezidentas pagal tiesą turėtų but atstatytas nuo vietos. Day permato revoliuciją tokią, kokia buvo Prancuzijoje, jeigu, girdi, partijos neatkreips nuovokos į esantį dalykų stovį, t. y. jeigu vis rinks tokias... anarchiškas prezidentus.

Bet tas mokslinčius, teip uoliai bernaudams „Standard Oil“ kompanijai ir, kaip rašo, gal už jos pinigų platindamas apšvietimą, visai nusiduoda nematąs anarchijos tokių kompanijų ir visų kapitalistų, kurie ištikro prives visuomenę prie revoliucijos, kurioje išnyks

anarchijos ir skriaudos pamatai (privatiškoji nuosavybė).

Angliakasių reikalai.

Minkštosios anglies kasykų streikas vienur seniai užsibaigęs, o kitur dar tęsiasi, ypač Illinois valstijoje. Ateinanti ketvergą Chicagoy rengia konvenciją kasyklų savininkai, kurie sutinka ant senesnių išlygų ir nori paduoti bylą į Washingtoną, arbitracijai, bet angliakasiai tą arbitraciją atmets.

Kietųjų anglių kasyklose darbas normališkai pradėjo eit nuo pereito panedėlio.

Isz lietuviškų dirvu Amerikoje Atsišaukimas.

Atsišaukiame lietuviai iš San Francisco į redakcijas, draugystes, parapijas ir klubus. Tegul balsas mūsų bus girdziamas per mūsų guogotinus redaktorius „Vienybės“, „Lietuvos“, „Saulės“ ir kitų dirbančių ant lietuviškos dirvos, kurie pirmiausiai užgauna širdį kožno gero lietuvi ar lietuvaite, girdėdami šaukiant pagelbos. Mēs mislijam, kad kožnas skaitytojas laikraščių girdėjot mūsų nupuolimą per drebėjimą žemės ir ugnį: 18 d. balandžio 5 val. iš-ryto, visiems miegant, pradėjo drebėti teip, kad basi turėjom bėgti iš griuvančių triobų, nešti savo gyvastį su šeimyna, ir gyventi ant lauko per naktis drebėdami nuo šalčio. Visos tautos šaukias prie savo tautos pagelbos, teip ir mēs lietuviai, šaukiames prie savo ir tikimės, jog jūs gelbėsit mus, kaip katrais galėsit. Mūsų komitetas išrinktas priimti pinigus: Juozapas Žilvitis, Juozapas Chibor, Petras Šlibstiks.

Po tuom pasirašom, kurie galėjom susirinkti: J. Žilvitis, F. J. Žilvitis, A. Miller, Jonas Endriulis, F. Seidat, A. Stanislovs, Petras Šliupštika, E. Seidat, Jos. Chibor.

Mūsų komiteto adrisas:
Mr. J. Žilvitis,
1609 Todd str. Berkle, Cal.

Brooklyn, N. Y. Atskaitos Brooklyn Revoliucijos Šelpimo Komiteto nuo 26 sausio 1906 m. iki 18 d. balandžio šių metų.

Karštai ir nepailstančiai pasidarbavus nekuriems draugams Broklyniečiams ant labo žmonijos, Lietuvos revoliucijos reikalams įplaukė 366 dol. 92c. Išėjo įvairių išleidimų 174 dol. 58c. Išsiųsta 10 d. balandžio į Londoną ant vardo Lietuvių Socijal-Demokratų Partijos 175 dol.

Sykiu \$349,58

Pas izdininką Vincą Vaidelį yra pinigų \$16,06. Kvitos, jeigu bus reikalingos, bus galima prisiųsti. (Mums? Mums nereikalingos. Red.)

Su guodone

Rašt. V. Visgaudis.

Los Angeles, Cal. Balandžio 8 d. buvo viešas susirinkimas, parengtas 75 kp. S.L.A. dėlei revoliucijos Lietuvoje. Susirinkusieji, užmanius paaukaut kiek revoliucijos reikalams, noriai aukavo. Po susirinkimui da draugai sutarėm eiti per stubas rinkti aukas pašelpai mūsų brolių kovojančių už tėvynės Lietuvos liuosybę. Daug atradom užsalėlių, kuriems reikėjo daug aiškinti apie tą reikalą, apie laisvę ir kovą už ją, iki šiek-tiek paaukavo. Bet atsirado ir tokių, kaip vienas biznierių Val., kuriam joki aiškinimai negi-liavo, jis priešingas ne tik laisvei mūsų tėvynės, bet ir visam mūsų kulturiškam darbui. Išgirdus mūsų kalbas jo moteris pradėjo mus niekinti, buk tai esam mēs „bedieviai“ ir tokiem renkam aukas, užmetinėjo, buk mēs trempiam po kojų jų šventenybes ir bažnyčias. Ar daug tokių tam-sunėlių yra mūsų tarpe?

V. A.

Renton, Wash. Nekartą teko matyt laikraščiuose eimanuojant mūsų tautiečius, kaip tai „V. L.“ B. Paplovskis iš Rochester, kuris nusiuntęs kokiam agentui į Brooklyną 5 dol. už knygas ir nesulaukęs knygų. Kodėl tautiečiams apgautiems tuojau užsirašyti gerus laikraščius, kaip tai: „Vien. Liet.“, „Kovą“ ir „Lietuvą“, o tąsyk netikėsit anė jokiems agentams, kurie per laikraščius garsina, kad už pigią prekę nupirksi daug. Tas negalimas daiktas, kad vertę 15 d. gautum už 5 d.

Teipgi netikėsit agentams, kurie ragina į vakarus, kur gali užpelnyt daug pinigų į trumpą laiką, kur moka girioj šakų genėtojams po \$2,75 vasaros laike, o žiemą daugiaus negali uždirbti, kaip tik pragyvenimui, kadangi užstojus spalio mėn. prasidena lytus ir lyja iki gegužės mėn. per kiauras dienas. Įgyti ukę, tai nelinkėčia nė vienam savo tautiečiui keliauti į Washingtono valstiją, nes išdirbta žemė ir čia teip brangi, kaip Rytų valstijose. Vasarą nėr lytaus per keturis mėnesius, naktys šaltos, nelabai auga agurkai, tometės, teipgi kornai nenuoksta. Tas pats ir Arizonoje, kuri man gerai žinoma: naktys šaltos, žemė nederlinga, kalnuota. Indiana terr., kaip rašo p. Zeltchius, butų neblogiausia, nors oras nesveikas ir vandens nėr ant vietos, bet žemės yra derlingos. O ukę uždyką įgyti tai jau pervėlu. Geresnė žemė jau apgyventa arba paimtos ukės. O ir paėmęs ukę, savo amžįj nematytum gero, iki išdirbtum. Žinoma, reikia turėti grašio, tai gali nusipirkti ukę, kur nori, ir Rytų valstijose k. a. New Yorko. P. Zel. nurodo S. L. A. užimt ukę, net 320 akrų aplink Seward. Klausiu p. Z., kokią naudą turės S. L. A. iš anos ukės ir dar prikišus su virš 1,000 dol. Matyt, p. Z. ne-

patyręs praktiškai, o tik semia žinias iš „Seattle Times“, kuris kelia į paganges Alaską. Kaip man patirti teko per 9 mėn., Seward, Tamana apygardėse nieks daugiau negali gyvent, kaip tik lokiai. Vasaros vos 3 mėnesiai ir tai kas dien lyja; nematyt nė žolynų, apie javus, daržoves nėr ką nė kalbėt.

Tautiečiai, norėdami gauti platesnes ir tikras žinias apie Washingtono vals., kreipkitės šiuo adresu: F. Dulskis, P. O Box 143. Renton, Wash.

W. Lynn, Mass. Negali ma praleisti nepaminėjus mūsų W. Lynno lietuvių gyvenimo, o ypač jų draugysčių ką teip švelniai atlieka savo atžagareiviškus darbus.

Čia yra pašelpos draugystė, vardu šv. Kazimiero arba 77 kuopa Sus. L. A., nes ji savo čarterio neturėjo, tik tai Susivionijimo, ir jos sąnariai vienkart turėjo prigulėti ir prie S. L. A. Draugystė mokėdavo laike ligos 5 dol. ant savaitės. Draugystė arba 77 kuopa gyvavo tris metus ir galėjo toliaus gyvuoti, kad ne atžagareivių komitetas ir kokia pora vertelgų, nes tie subjektai seniai dantis rodė netik Susivionijimui, bet ir tiems, kurie užstodavo jį. Jų norai išsipildė: 80 sąnarių atmetė Susivionijimą per mėnesinį mitingą. Komitetas teip patvaldiškai pasielgė, kad net neūavė jokios žinios tiems, kurie nebuvo ant mitingo, o nori prigulėti kaip pavieniai, leido juos suspenduoti. Kodėl jie teip nekenčia S. L. A.? Vienas nurodė, kad Centralinis Komitetas S. L. A. einas savo keliu ir esąs vagis! ir tai labai gudrus, kad negali nutvert, viską pavėčia ant savo pusės, o mes, girdi, kalti liekam. Kiti koks ten vėžys, turbut įsigėręs pasiprašęs balso, aiškino pats nežinodams ką. Tik galima buvo

suprast, kad S. L. A. jam nepatinka delto, kad „bedieviškas“, nesipakarija prieš kunigus ir Rymo katalikus ir tt. Tai vis tamsuoliai, bet pasitūrinti žmonės yra toki priešai mūsų garbaus Susivionijimo. Nieko negelbėjo, ką vienas apgindams nurodė neteisingumą tų užmetinėjimų.

Sunku bus rasti tarp lietuvių kolonijų tokių carizmo ramščių. Žmonės, dirbanti visuomenės labui, yra neapkenčiami. Vienam naujai pristojusiam sąnariui prezidentas tuojau sugražino įmokėtus pinigus, kaip tik tas prasitarė, jog Susivionijimą atmeti negera ir kad reikia daryt susirinkimus ir apšvietimą platj.

Negalima pamiršti, kad, nors per didelį vargą, sukolektuota revoliucijos naudai 52 dol. ir nusiūsta į Londoną ant Lizdeikos vardo.

Lynno Vergas.

Susivionijimo L. A. reikalai. Nesiūskime telegramų.

Tautiečiai paklausę paraginimo pirm buvusių dviejų seimų, vietoje pralobusių monopolistų — sušelpė savus reikalus ant 19 Seimo su \$29,77, o ant 20 Seimo su \$44,16. Todėl ant 21 Seimo ir vėlei nė vienas nesiūskime telegramų, bet parašykime Seimui linkėjimus gromatose ir prie kiekvieno žodžio pridėkime po 2 centu (pačto markėmis), kaip kad reikia mokėti siunčiant telegramą. Tokiu budu ir vėl sučėdysime keletą dešimtų dolerių mūsų visuomeniškiems reikalams.

Butų didei pagirtinu darbu, jogei visi siuntėjai linkėjimų savo aukas skirtų sušelpimui Lietuvos kankintinių, kuriais yra prikimšti visi kalėjimai, ir kuriuos tyroniška caro valdžia badu marina, maitina tokiu maistu — kurio nė kiaulės nedėda — idant juos nusilpninti

kuniškai ir protiškai. Mės džiaugėmės iš Lietuvos karžygių pasišventimo ir griovimo cariškos valdžios — bet kada jie už tokius darbus tapo sugriusti į kalėjimus, mes greitai juos užmiršome, ką rodo sustojimas plaukimo aukų kankintiniams.

Linkėjimus galima parašyti ir išsiųsti jau subatoje ir nedėlioje (26 ir 27 Gegužio), kuriuos Seimas gaus panedėlyje ir utarninke (28 ir 29 Gegužio). Gromatas reikia adresuoti šiteip: Lithuanian Convention, South Side Turner Hall, 3143 So. State str., Chicago, Ill.

P. Mikolainis

Rašt. Kank. Kom. Am.

Brooklyn, N. Y. Blandžio 22 d., 38 kuopa S. L. A. paduoda įnešimus busiančiam XXI seimui:

1. Posmertinę mokesį palikti tą pačią, nes nepakėlus įmokėjimo nėjokiu budu negalima padidinti posmertinės, kada gi iš tuščio sunku ką pripildyti.
2. Sumažj mokesį vaikam nuo 16 iki 18 metų ir kad jie negalėtų dalyvauti seime.
3. Vaikai iki 5 metų, kad mokėtų įstojimo po \$1,00 kai po į geležinį kapitalą, o bertainines išrokuoti po kiek išeis mokėti pagal atsitikusios mirties.
4. Kad S. L. A. turėtų nedėlinį laikraštį, nors ir su primokėjimu.
5. Kad C. komitetui butų mokama alga metinė, o ne nuo sąnarių, kaip yra dabar.
6. Kiekviena kuopa, kurioj randasi per 50 sąnarių, butinai turi siūsti ant seimų delegatą ir mokėti į centro kasą pagal skaitlių sąnarių S. L. A. po lygią dalį, kuom turi apsirupinti C. kom. ir prieš seimą paduoti kuopoma rokundą.
7. Kad C. komitetas susiziotų su geležinkelių kompanijoms, gal galima butų gauti delegatams tikietus pigiau ant to laiko, kada atsibuna seimai.

Sekr. A. Lesniauckas.

Girard, III. Malonų draugai ir draugės! Norint prašalīt nuo savęs baisias vargų audras, kurios laukia mūs kas dieną, kad tik parsiblokšti po savo žiauriu sukuriu, norint išvengt to pavojaus, tarime apsitvorīti drutomis sienoms, per kurias ta žiauri audra mus nesunaikintų. Dėlto turim pasidarbuoti.

„Vienybės“ N. 18 S. L. A. reikaluose skaitydamas, patē ijau apie padidinimā posmertinės, kad galutinai butų išrišta. Butų geru daiktu, kad ir didelės posmertinės, bile butų visiems naudinga; bet teisingai svarstant ir tos pačios, ką turime nėra gerai sudrutinta.

Ant XVI seimo buvo parduotas įnešimas 74 kuopos, Lost Creek, Pa., kad sergantis narys, per ilgā laikā neįstengdamas išsimokėti bertaininės duoklės, ne butų suspenduotas. Įnešimas buvo priimtas, tik iškilus areštavimui T. Astramsko ir P. Mikolainio, viską pamiršo ir tą įnešimą daugiau nieks nepajudino. Pagal konstituciją, neušimokėjęs bertaininės duoklės narys tampa suspenduotas, o suspenduotas numirs, jo turto paveldėjai negauna posmėrtinės. Taigi žmogus prigulėdams per 10, arba 15 metų ir pildydamas Susivienijimo tiesas, užsimokėdamas duoklę ir kuopos kaštus, suserg ir serga ilgā laikā ir per tai negalėdamas užsimokėti bertaininės duoklės, tampa suspenduotas ir jam numirus likusieji našlaičiai tampa nuskriausti, nes negauna posmėrtinės. Taigi kur pašelpa našlaičiams? Gal tik konstitucijos II skyriuje, 1 paragrafe pažadėjimas? Taigi atrodytų teip, kad mūs garbus Susivienijimas sutvertas tik turtingiems žmonėms, kurie doleriais apsidrutinę, nepaiso ant ilgų ligų, ba jie turi išteklių, tai jiems rupi tik didelės posmėrtinės, o apie vargšus nesirūpina. Bet prie Susiv. L. A. daugiau priguli vargšų, negu pa-

siturinčių, taigi mēs visi atkreipkime atydā ant to dalyko, kad jį galutinai išrišti, nes ir jauni budami pasėsim, o kad Susivienijimą tveriam dėl savo naudos, taigi apsitvorinkime gerai, kad nesibijotume audrų. Taigi ant XXI seimo padarykime vienā didelį darbą, kad laike ligos ar sulaukus senatvės, kada netinkame į kapitalistų plėškę, nebutume spardomi svetintaučių kojomis ir marinami badu iki įžengsim į grabą ir kad likę našlaičiai butų teisingai pamokinami. Dabar jau laikas, nepraleiskim svarbius darbus, kad nereiktų gailėtis po laikui. Dirbkim kol pajiegas turim, reikale sunaudosim vaisius; Budavokim pilis, kad laike ligos ar senatvės turėtume paramą. O, butų linksma, kad XXI seimas paimatus tai pilei pabudavotų! 21 seimas padarė pradžią prieglaudos namui, bet draugai ir draugės, matyt, reikalauja didesės agitacijos. Bet tam reikalui turėtų pasirūpīt tam tikrą organą, kuris noris sykį ant mėnesio paklabintų draugų širdis; laikas butų tą viską įteigti, kad pradėtas darbas butų dirbamas uoliai, o ne slinktų vėžio žingsniu, kaip po 20 seimui. Linkėdamas viso labo draugams ir draugėms S. L. A. pasilieku su guodone.

M. Ročkus.

Mt. Carmel, Pa. Gegužės 3 d. Nuo kuopos S. L. A. pranešu visom kuopom S. L. A., kad kur išleidom tikietus ir buvo paskirta traukimas ant 1 d. gegužės 1906 m., tai dėl neprisiuntimo visų tikietų esame priversti atidėti ant toliau, palikom ant 2-os dienos sausio 1906 m. (Sausis šimet jau perėjęs. Red.) Taigi kurios kuopos neprisiuntēt, tai malonėkit prisijūsti parduotų tikietų galiukus ir kurie neparduoti ir tuos kartu su pinigais, o jei kurios kuopos nieko nepardavēt ir nenėrite savo kaštais

grāzinti, tai atsišaukit, tai mēs prisiūsim pačto zenklelius dėl prisiuntimo.

Siūskite šituo adresu:
Anthony Bagdonas,
43 W. 6-th str.,
M. Carmel, Pa.

XXI seimas S. L. A.

„Susivienijimo Lietuvių Amerikoje“ seimas šimet atsibus Chicago, Ill., 28, 29, 30 ir 31 d. Gegužio. Svetainėje „South Side Turner Hall“, po num. 3143-3147 State street.

Viešbutis delegatams apsi-stoti yra „Columbia Hotel“, kertė 31-st ir State st.

Atvažiuavę ant bent kokios stoties, delegatai klauskit State st. tramvajaus (karo) į South, katrais atveš iki 31 gatvės, kur randasi viešbutis, ten pat netoli ir seimo svetainė.

Nedėlioje, 27 d. Gegužio, 3 val. po pietų bus iškilmingas apvaikšėiojimas; po apvaikšėiojimo prakalbos, dainos ir dėklemacijos, 3143-47 South Side Turner Hall, ant kurių pribus valstijos gubernatorius ir miesto Chicagos majoras.

Serėdos vakare, 30 d. Gegužio, toj pačioj salėje bus balius.

Nuodemes duona.

Pagal Mopasant'ą par. Veronika J-tė.

Našlys Faille turėje tris dukteris. Ona buvo vyriausia, Rozalija vidurinė, aštuonilikos metų, ir Klera jauniausioji, penkiolikos metų.—Senis Faille buvo užjuurėtoju pono Lebrumento knypkių (guzikų) pabriko. Buvo tai žmogus augštos doros, darbštus, nuoseklus, teip, kad visiems galėjo buti geru pavyzdžiu.

Vyriausioji dukte, Ona, išmokusi siuti, pastoj į siuvėjas viename dideliame madų magazyne. Buvo tai teisinga, darbštū mergaitė: per kiauras die-

nas, o tankiai ir naktimis, sėdėdavo prie mašinos. Bet jos pelnas, uždarbis buvo menkas, ir tą patį beveik visą atidūdavo tėvui ant visokių namiinių reikalų. Todėl, tėvas, žinoma, juo labiau mylėjo savo dukterį ir džiaugėsi ja... — Ona buvo graži ir dailaus sudėjimo mergina, todėl ir nedėvai, kad ji patiko kokiam ten teisdariui (sudziai) — ponui Dubois, kurs ilgainiui prikaltė ją mesti tokį sunkų darbą ir priviliojo ją sau...

Tėvas išgirdęs apie tai, bėsi ai įpyko ir žadėjo butinai atkeršyti tam ponui, bet nugirdęs nuo žmonių, kad jo dukterei bus geriau, nes ji busianti po priegloba pono teisdario, daugiau busianti guodojama, apart to, juk ir pinigų uždirbsianti, daugiau galėsianti priduoti tėvams, senis tuom ir nusiramino.

Tėvas stengėsi visokiais būdais dasižinoti, ką dirba jo Ona; jis klausinėjo jos draugių, kurios retkarčiais ją ap-lankydamo. Jos jam papasakodavo, kad jo dukte turinti visus savo pono turtus savastyje; vaikšėiojanti po kambarius iš klotus brangiais divonais, papuoštus puikiausiais veidrodžiais, paveikslais. Faille tuom užiganėdindavo ir ramiai sau klausydavo apie tokią dukters laimę. Vieną kart jis nusišypsojo ir tarė sau: „aš per dvidešimts metų dirbdamas sunkiai šitam pabriko vos besukrapščiau porą tukstančių frankų! Gali-but—jis pridurė—mergina ant galo nėra tokia kvaila!”

Apie antrąją dukterį, Rozaliją, sukosi jaunas Tuohard, sunus vieno krautuvninko. Vieną puikų rytą šis atvyko galutinai pasikalbėti ir paskirti vestuvių dieną. Faille iš džiaugsmo net širdis ėmė plakti, nes busimasis dukters vyras buvo turtingas ir laimės pilnas!

Vestuves tarėsi atlaikyti kuopuikiausiame viešbutyje; nors tas gana brangiai apsieis, bet tai nieko, nes vestuves galima švęsti tiktai vieną kartą....

Seniui pagrizus iš pabrinko valgyti pusryčių, ir ką-tik atsisėdus pasilsėti, atsidarė umai durys ir įėjo seniai matyta Ona. Jinai buvo išsipuošusi lyg kokia grapienė, užsivilkusi puikiausią sukne, ant pirštų mirgėjo auksiniai žiedai.... Puolė jinai prie tėvo apsikabinusi už kaklo sunkiai dusaudama, bučiavo; paskui verkdamas bučiavo abi seseris. Ant galo nusiramino. Visi susėdo valgyt pusryčių.

Tėvas nuliudęs ir apsiašarojėš nieko daugiau nekalbėjo, kaip tik „gerai dukrele, bus tas viskas gerai“. Ona buvo baisiai susigraudinusi, kad vestuvės sesers žada buti viešbutyj, o ne pas ją; jinai pradėjo prikalbinėti, kad pas ją yra visoko ir nieko nekaštuosę, o viešbutyj bus brangu: „darykit, sako, vestuves pas mane, visus kaštus aš nnt savę imu“. Tėvas nusistebėjęs atkartojė: „bus, gerai, vaike, tas bus gerai“.—Jisai eimanavo: „bet ar sutiks tiktai Tuohard?“ Rozalija nudziugo, kad galėsianti puikiai ir be skatiko vestuves atlikti, tą pačią dieną ji nuėjo pas Onos mylimąjį galutinai pasikalbėti. Pilypui tas pliannas patiko ir jis viską prizadėjo. Tėvai jaunojo, tai išgirdę, džiaugėsi, nes gerai pavalgyę ir išgersę ir niekas neprekiuosę, ypač pas tokį žmogų, kuris daugiau turi, negu jam reikia!

Ona pasirupino viską suruošti kuogreičiaus, ir vestuvių dieną paskyrė—paskutinį utariną einančio mėnesio.

Po visų bažnytinių ir kitų ceremonijų veselninkai nusikambėjo į Onos namus. Privaziavus prie durių, Ona pati pirmoji palikusi savo kavalie-

rių, išsoko, sakydama: „ašai noriu kelią parodyt!“ Jinai tekina bėgo trepais; paskui ją iš lengvo sekė eilė svečių. Atidariusi duris, praleido svečius į-vidų, o pati išplėtus akis dairėsi į visas puses, ar viskas tvarkoje. Salionas buvo puikiai išpuoštas žolynais; valgomamjam kambarij stovėjo ilgi uždangstyti stalai, ir apstatyti visokiais gėrymais, užkandžiais ir valgiais. Moters ir mergaitės subėgo į kambariuką pasitaisyti rubus ir plaukus. Vyraigi nusimetę viršutines drapanas, pradėjo nuo durų viską apžiurinėti. Senis Faille su didele atsarga ir įdomumu vaikščiojo iš vieno kambario į kitą apžiurinėdamas dakters turtus. Skrybėlę jis nešiojosi rankoje. Ona bėgiojo tai čia, tai ten, duodama tarnams prisakymus, kad greičiaus paduotų pietus.

Po tų visų lakstymų, atsi stojusi ant slenkščio valgomajo kambario, šuktelė: „prašau šę visus, tuojaus!“ Svečiams ant mažo stalelio stovėjo pripilti vyno kielikai. Rozalija su savo vyru sėdėjo jau kertėje ir saldžiai bučiavosi. Vienas iš svečių Couretain žvairavo tiktai į Oną.

(Da bus.)

Isz visur.

Paryžiaus „Figaro“ praneša, kad į Vatikaną kas kart daugiau ateina balsų apie priskaitymą prie šventųjų popiežiaus Piuso IX. Dabar Vatikanas užsiima išji-škojimu aiškių dorybių ir stebuklų, padarytų garsausiaus Panelės švenčiausios nekaltybės išradėjaus ir popiežių neklaidingumo įstatytojaus. — Viskas but gerai, tik „neklaidingumas“, turbut, kliudys: Pius IX nulėmė, kad popiežiai nieko bendro neturės su „bedieviška“ Italijos valdzia; jo pasekėjas Leonas XIII ir teip darė, o dabartinis popiežius, Pius X, pilnai susi-

taikė su ta „bedieviška“ valdzia, ir nereikalaja, kad Rymą sugrąžintų popiežiui (mat iš Pijaus IX buvo atimta karališka valdzia).

Rašomosios plieninės plunksnos išrastos tik pradžioje 19 amž., Anglijoj; pirmutinis jų fabrikantas buvo James Perry. Buvo tai storos, ne miklios plunksnos. Pagerino jas darbininkai Gillot ir Mason, kurie per tai paskiau tapo milijonieriais. Viena plunksna tuomet kaštuodavo 3-5 markes.

Prancuzų laikraščio Figaro kaedien spauzdina 100 tuskstančių egzempliorių. Tas lyginas 50 tuskstančių tonų knygu po 600 puslapių. Prieš išradimą spauzdinamosios mašinos „Figaro“ butų turėję perrašinėti 500 tuskstančių raštininkų, tai butų didelis miestelis vienu tik darbininkų, neskaitant korespondentų ir originalų rašytojų.

Varišavoj atėją keli žandarai į kalėjimą pareikalavo kelių politišku nusikaltėlių vesti ant tardymo. Išėję su tais kaliniais visi kas-žin kur nusi-maišė, ir valdzia negal sujieškot nė „žandarų“, nė kalinių...

Voronėziaus mieste, Maskolijoj, ant gelezinkelio stoties žandaras areštavo vieną moteriškę ir nusivedė į atskirą kambarį su tikslu padaryt kratą. Bekrečiant jam įzeista moteriškė ištraukusi jam revolverį, vienu šuviu į burną padėjo jį ant vietos.

Vyriausios Rusijos cenzuros valdybos pranešama, kad Rusijoj dabar išleidžia 216 dienraščių (mažai!) ir da yra leista išleidinēt 1,720 naujų perjo diškų išleidimų. Bet sunkiai galima tą „tiesą“ išnaudot, kadangi vieną ir tą patį laikraštį vienur galima skaityt, o kitur žandarai konfiskuoja ir degina!

Atsakymai.

Jureiviu. Žinios iš Mask. revoliucijos judėjimo buvo perdaug suvėlytos, o antra — jos, bent stambesnės, yra paminimos savo laikė; delto netalpinam, ypač, kad neperdaug tėra vietos. Ivairių šalių organizacijų darbai ir susivaziavimai, kuriuos trumpai aprašote, tinka ir tokias žinias višados patalpiname. Prašome ir toliaus mus neužmiršti.

Vagis!

Adomas Sulauckas čia vadinosi Sunckis, 25 metų senas, geltoni plaukai, be usų, tur randą palei antakį anglia perkirsta, penkių pėdų ir pusės augščio, 4 dieną gegužio atplėšias kuperėlį, pavogė \$80,00 ir išdumė. Gaus \$5,00 nagrados tas kuris duos žinią apie jį ant šio adriso:

A. Barysa
1621 Church Ave,
Scranton, Pa.

Pranešimas.

Pranešu guodotiniems draugams, ir draugėms, kad aš apleidžiu miestelyj Shelton, o iškeliauju į Vakarinius kraštus valstijas Cans. Jeigu kas norėtų žinoti kur aš gyvenu tesikreipia į „Vienybę L.“ rėdystę. Su guodone M. Vokietaitis.

Lackavanos vasariniai pragyvenimai aprašyti.

Kalnų ir ežerų pragyvenimai tai toks užgalvis paminėto išleidimo, per keliaunykų skyrių Lackavanos gelezinkelį. Ši knyga aprašo pilnai vietą ir gyvenimą palei šį gelezinkelį susidedantį iš 144 puslapių su nurodymais namų.

Aprašymas viešbučių vietų prekių ir apielinkės su šimtu gražių paveikslų ir meiliška apysaka „The Heart of Beverly“.

Šią knygą galite aplai-kyti prisiųsdami už 10c. markutę pas T. W. Lee
General Passenger ag.
Lackavana Railroad
New York, N. Y.

Antras Ukrainu Socijaldemokratu partijos susivaziavimas.

Lvove, Galicijoje, sausio 27 ir 28 d. buvo antras Ukrainu Socijaldemokratu partijos susivaziavimas. Atvyko atstovai iš 11-os rytinės Galicijos pavietai: 7 iš Bukovinos, Lenkų Socijalistų atstovas Viennos parlamente — Daszynski's, delegatas Čekų Socijaldemokratijos Nemetz iš Pragos ir delegatas Ukrainų Revoliucijos Partijos Rusijoje Touhan iš Kijevo.

Delegatų buvo iš viso 95.

Draugams Šmindui ir dr. Diamandui atidarius ir pasveikinimus susivaziavimą, draugas dr. Hankevičius kalbėjo apie „revoliucijinį judėjimą Rusijoje ir Ukrainoje“ (Mažrusijoje).

Svarbiausioji tarybų tema buvo „agrariški“ (ukiški) streikai. Klausimą rinkimų reformos gvildeno draugas Semenas Vityk. Perstatęs milžinišką judėjimą, kokį dabar rusinų (ukrainų) tauta, o ypač sodiečiai veda, idant rinkimų reformą laimėti, užtikrino, kad visi gandai apie sumišimus, apie užmantas skerdynes, yra rinkimo reformos priešų išmislų ir kad rusinų tauta niekam nesiduos provokuoti. Rusiniškas sodietis organizuojasi, politiškai apsišviečia ir apreiškia, jog laimėjimui rinkimo tiesos pasinaudos visoms aplinkybėms, o pirm viso, jei tam bus reikala, kels agrarišką streiką. Jei žmonėms bajorija panorės atimti tą, ką valdžia jiems duoda, tai beabejonės susilauksim sulyg šioliai negirdėto agrariško streiko.

Draugas Sijak iš Nadvornos kalbėjo apie judėjimą Huculu tarpe. Jei netolimoje ateityje ukiškas streikas bus apskelbtas, dvarų ponai negal tikėtis huculų pagalbos, nes huculai — Karpatų kalnų gyventojai, besiorganizuoja ir už tikslą agrarišką streiką priėmę. Kal

bėjo ir gi atstovas Dašynskis. Jisai išreiškė džiaugsmą, kad miegančios sulygšioliai rusinų tautos minios prie kovos už tiesas subruzdavo.

Mintytį anų pranešimų drg. Semen Vityk pastatė sekančią rezoliuciją:

„Rusinų Ukrainų Socijaldemokratų Partijos susivaziavimas su džiaugsmu sutinka nepaprastą judėjimą mūsų ukrainiško proletarijato, koks pastaruose laikuose apsiereiškė, idant įgyti visuotiną, betarpišką, lygią ir slaptą balsavimo tiesą. Tas minų judėjimas, tai smarkioji „memento“, kad proletarijatas Galicijoje neduos skriausti savo tiesų. Susivaziavimas stačiai prieštarauja nedoroms paskaloms, buk dabar nykštis Ukrainos proletarijato susivaziavimas atkreiptas yra prieš Lenkų liaudį, arba kad jis kokią bent žydypriešiską pobūdį turi. Tas judėjimas yra tik judėjimu už tiesas gyvenimo ir ukrainiško proletarijato ugio.

„Susivaziavimas persergsti prieš iššaukimą visų sumišimų ir išreiškia, kad, reikalaujant, visuotino, lygaus, betarpiško ir slauto balsavimo tiesos, mūsų susirinkimai ir susivaziavimai rimti ir ramūs būtų.

„Mūsų aidas šiandien: Organizuojamės! Bukim prisirengę! Liaudis dabar ramiu budu reikalauja ir laukia!

„Konferencija pasargą daro, vienok, kad visi velinimai, visi atsitraukimai iš valdžios pusės gali iššaukti netikėtas pasekmes“.

Delegatai iš Zbaražo ir Nadvornos pavietai užtikrino, kad judėjimas jų pavietauose milžiniškas yra, kad rupesniu jų bus, idant tas judėjimas rimtas ir ramus būtų.

Ant įnešimo drg. Melenio nutarta parupinti ir apskelbti manifestą į Ukrainų tautą reikaluose kovos už rinkimo reformą.

Drg. Melenio referavo apie or-

ganizaciją, partijos mokesčių ir spaudą. Nutarta laikraštį „Wola“ — partijos organą padidinti, kas sanvaitė leisti.

Drg. Ohorodnyk iš Černovicų, Bukovinoje, perstatė užmanymą agrariškos programos. Nacijonalizacija žemės tai tikslas Ukr. S. D. P. Nuspremta užmanymą atspaudinti ir pavesiti balsavimui partijos presoj. Ant galo išrinkta veikintis komitetas Ukr. S. D. P. iš šių ypatų: Vityk, dr-as Hankevič, Vozniak, Rostkovič ir Levinskij iš Lvavo bei keletas delegatų iš provincijos.

Jureivis.

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės“.

Dėlei Knygynų.

„Vienybės“ N. 11 Baltrušaitis apie užmanymus knygynų rašo plačiai, jausdamas tame reikalą, prisiziurėjęs atsiliepimams iš kelių vietų.

Tolesniam savo aiškinime rašėjas suteikia ir nuomonę, kad tuom užsiimtų T. M. Drtė, kurios tas yra paprastas darbas.

Neilgai trukus 13-tam num. „Vienybės“ pasirodė pritariamas prezidento M. Paltanavičius su klausimu, ar mūsų knygininkas apsiimtų tą viską ir su kokiom sąlygom. Atsakyti aš ant užmanymo ankščiau negalėjau, kadangi su Unijos reikalais buvau labai užsiėmęs ir nežinojau, koks tame bus rezultatas. Bet kad jau dabar esame apsiraminę, tai ir apie ką kitą galima laisviau mįslyti.

Tokį darbą apsiimti tai nelabiausiai norą turiu, bet kad T. M. D. užmokėtų tai ir neatmesčia, bet kiek tas darbas bus vertas, tai man persunku atspėti, man rodosi, atlikus darbą bus galima susitaikinti. Gal reikėtų, kad knygu išleistuvėms ir šiaip norintiems tam reikalui aukauti knygas, būtų paskirtas tam tikras laikas atsiųsti pas mane

knygas, tai patarčia tam paskirti laiką du mėnesiu, tai yra iki 15 d. liepos ir per tą laiką kad iš visų vietų knygnai atsilieptų. Priegtam mums reikia žinoti, kad prisiuntimo ir išsiuntimo knygu bus kaštai, taigi iš kalno reikėtų žinoti, kas turės tuos kaštus apmokėti. Dovanodami knygas gal išleis ne apmokėję kaštus, o aš siųsdams į knygnus teipgi kaštų nemokėsiu, apart į Lietuvą, kur ekspresas tur buti iškalno apmokėtas.

Suprantama, kad T. M. Dr. savo knygu teipgi po vieną egz. suteiks kiekvienam knygnui.

Jeigu visi ant to susitaiko, tai mano kanceliarija atidaryta. *Jonas Simanavičia,*
T. M. D. Knygius.

Nauji rasztai.

Trumpas žemės aprašymas.

Pirmieji geografijos uždaviniai su apsakymėliais ir kitais pasiskaitymais. (Rusiškai parašyta) S. Mečiaus. Versta iš rusų kalbos „Aušros“ išleidimas. Vilnius. 1906. Pustl. 112. Kaina 35 kap.

Tai vadovėlis, skiriamas pradėdamoms lietuviškoms mokykloms.

Ivairūs apsakymėliai. J. B. -no. „Aušros“ išleidimas. Tilžeje. Pustl. 64. Kaina 15 kap.

Šitoje knygutėje telpa 12 trumpų apysakų, arba kaip čia pasakyta, apsakymėlių, kuriuos galima pavadinti gražiais kaip savo forma, teip ir turiniu ir prasme.

Ir pasklydo gandas po Lietuvą plačiai. Parašė p. Petliukas. „Aušros“ išleidimas. Vilniuje. 1905. Pustl. 16. Kaina 3 kap.

Tai apysakutė — pasikalbėjimas kai lietuvių kaimiečių, išgirdus apie spaudos atgavimą.

Anykščių Šilelis. Vyskupo Ant. Baranauskio. „Aušros“ išleidimas. Vilniuj. 1905. Pustl. 16. Kaina 3 kap.

Lietuviu tauta

senoveje ir szilandien.

Parašė J. Sliupas, M. D.

TOMAS ANTRAS.

(Tęsa.)

slovėnišką, vokišką ir lotynišką, rašė rusiškai ir vokiškai, bet meilaušiai ir taugiausiai jis šnekėjo lietuviškai, ir savo prigimtą kalbą augščiau statė už svetimą. Krašto rėdai atsida-
vęs, visuomet buvo krutus ir laikėsi priežodžio: „Tas laiką visados gaišina, kas jo lukuriuoja“. Jis mažai mėgo medžioti, nekentė peržengiančių normą puotų, nors nuo vaišių ir česnių, sujungtų su linksmumais, neatsisakydavo. Kaip tikras kilties vyras ir diplomatas, jis mėgo šachus lošti. Laikė žmones išma-
nius moksluose ir technikoje, partrauktus iš užrubežio, ku-
riems liepė šalies jaunuomenę mokinti. Vienval važinėdamas po šalį, viską pats prižiūrėjo: bėda tam buvo kas nepildė to, kas jam pavesta buvo. Viešpatystė buvo didelė, ir traukėsi nuo Baltijos jurių iki Juodmariui, nuo Bugo iki rubežių Per-
mijos (šiandien tą plotą apima šitos rėlybos: Jekaterinoslavo, Chersoniaus, Podolijos, Volynijos, Kyjevės, Černygovo, Mo-
gylevo, Minsko, Smolensko, Vytebsko, Pskovo, Novgorodo, Vilniaus, Grodno, Kauno, aplinkės Bielostoko, Suvalkų).

Nelikus per karalienę Boną pastatydintojo paminklo ant Vytauto kapo, paminklas tapo atnaujintas grovo Eustacho Tiškevyčiaus 1853 m.

Švytrigėla (1430—1432).

Vytautas nepaliko tikusio įpėdinio, kurs butų mokėjęs sunaudoti vaisius jo ilgmetinio triuso. Kandidatais tapo pri-
pažinti Olgerdo sunus — Švytrigėla, ir Keistučio sunus Zygmantas—abudu kataliku. Lietuvos ponai senate Vilniuje lin-
ko prie Zygmanto Karibučio, pagarsėjusio drąsumu Čechijoje; bet kuomet tasai, budamas kunigaikščiu Starodubo ir Sie-
viersko, dar nespėjo žengti žingsnio, jau Jagėla su Lenkais užkėlė ant Lietuvos sosto — Švytrigėlą, neramų ir smarkų žmogų, žiaurų ir narsų kunigaikštį, su raiba praeite, girtuok-
lį. Jį rėmė Rusai, ir jis mėgo Rusus savo aplinkėje. Lietuviams gi jis mažiau patiko. Ir Švytrigėla, priimdamas urėdą did. kunigaikščio, prizadėjo lenktiesi Lenkijos karaliui ir jo įpėdi-
niams, neardyti vienyjimo Lietuvos su Lenkija, užlaikyti Ho-
rodliškę uniją 1413 m., galiaus Lenkams atiduoti Podoliją su Kamieniecu, Smotryčiumi, Skala ir tt., jeigu teip užgirs neu-
ilgo susiriokiantis seimas abiejų tautų.

Bet Švytrigėla nemalonėjo viršesnybės Jagėlos nė Lenkų, ir veikiai užmezgė derybas su ciesaoriumi Sigismuntu ir su kryževiais, pranešdamas podraug, kad Jagėla ketinąs kryžei-
vius išguiti iš Prusų. Į tą tarpą susitarę Lenkų ponai—Povi-
las, vyskupas Kamienieco, Grigas Kierdoje, broliai Bučackiai ir k. — užgulę ant Kamienieco iš nejučių, apkalino tenykštį storastą Daugirją, ir užėmė Podolijos miestus vandan Lenkų karaliaus. Jagėla, marams viešpataujant Lenkijoje, ilgiaus užtruko Lietuvoje, ir Vilniuje teip susibarė su Švytrigėla, jog tasai karalių beveik kuo ne už barzdos papešė. Lenkų dvario-
kai paleido paskalą, kad Švytrigėla karalių apkalinęs laikas Vilniuje, ir skundėsi net popiežiui. Lenkai, susibėgę į Vartą,

tarėsi tuojau po naujų metų traukti prieš Lietuvą. Jagėla gi pažadėjo Podolijos miestus išduoti Lietuviams, apmalšino Lenkus ir pats į Lenkiją neuzkabintas sugrįžo, paglemžęs 1000 rublių sidabru iš Lietuvos yzdo. Lenkai gi paslus, siųstus į Podoliją dėl jos atėmimo, apkalė retėžiais ir įmetė į kalinį, o ant seimo Sandomieriuje 1431 m. reikalavo, idant karalius apskelbtų Švytrigėlą už maištininką ir neprietelių „oiczynos“.

Švytrigėlai tuomi tarpu nepasisekė paimti Smotryčiaus pylį. Jagėla norėjo taikos, ir sutarmė įvyko; Lietuviai paleido Lenkų suiminius (tur-but Podolijoje), o Podolija teko Švytrigėlai į leną. Bet Lenkai, matydami, kad Rusai remia Švytrigėlą, užsimanė atimti nuo Lietuvos Lucko pylį ir pietinę dalį Volynijos; priegtam reikalavo, kad Švytrigėla važiuotų į Krokuvą priimti investiturą ant did. kunigaikštystės Lietu-
vos ir Rusijos; ant to Švytrigėla trumpai atsakė: „Nė Lucko neduosiu, nė gi užtruksiu Podoliją atimti. Jusų investituros nereikalauju, nes aš turiu didę Lietuvos kunigaikštystę pagal tiesas tėvonystės, o ne iš keno nors mylistos“.

Lenkams besirengiant į karę prieš Lietuvą, chanas Toto-
rių Aidar įsigrudo į lietuvišką Rusiją, ir pustyjo aplinkės Mščensko. Švytrigėla neturėjo laiko nubauti antpuolėjus, ir todėl su chanu susitaikino. Su kryževių zokonu teip-gi sądo-
ra tapo sutarta, 19 d. birželio 1431 m., Christmėmelyje, kur abi pusi zadėjo gelbėti viena kitą, kilus karei, laimikiais da-
lintiesi pusiau, ir sądorų nedarysianti viena pusė be žinios ki-
tos. Už tą sądorą Jagėla darė išmetinėjimus Švytrigėlai per savo paslą Joną Lutko iš Brzezies; Švytrigėla paslui sudavė į ausį ir įmesdino jį į kalėjimą. Tad kilo karė.

Jau 10 d. liepos Jagėla atsidurė pas Horodlo, ir iš čion prašė ciesaoriaus Sigismunto, kad siųstų talkininkus, kryževių zokonui siulė amžiną sątaiką, jeigu neįsileis į tą karę ir bus tarpininku, ir synodo Bazilėje prašė, idant nepavelytų tram-
dyti taiką. Nieks negelbėjo: kryževiai Prusuose ir Vidzemyje rengėsi į karę.

Viename susirėmime, Grigas Kierdej pergalejo kunigaik-
štį Senkų, sunų Romano, ir ant vietos nndėjo. Traukiant to-
toliaus ant Volynijos, pylis Vladimiro ir Zbaraziaus tapo šturmų įimtos. Aplinkės Lucko, apgyventos Rusinų, tapo nu-
pustytos baisiausiu budu. 30 d. liepos Lenkų kariumenė ver-
žėsi per Styrą, kurio kitoj pusėje stovėjo Švytrigėla su Rusi-
nais. Švytrigėla Lucko miestą uždegdinęs, pats pabėgo, suim-
ti-gi tapo Vilniaus storasta Gožtautas, ir liet. maršalkas Rum-
baudis. Vienok Lucko drutą pylį gynė užsispyręs Juiša, ka-
reivis patyręs dar prie Vytauto laikų. Čion Švytrigėla atsiun-
tė Olešką ir Vosylių, rusiškų kniazius, ir Dodigaudį dėl dery-
bų taikos, bet Lenkai nesutiko. Rusinai tuomi tarpu įėmė ka-
raliaus pylį Ratno ir plėšė Chelmiškę žemę; bet už tatau vadai Švytrigėlos, Vosylius ir Balabanas, tapo sumušti pas Ivanių (Dubno), kur sergėjo didelį rankių ginklą. Galiaus 6 dieną rugsėjo įvyko pertraukos karė; sutarta, kad seimas abiejų tautų Parčove per blovieščių kitų metų nutars amžiną sątaiką tarp abiejų tautų. Lenkams sugrįžus namon, įpykinti Rusinai Lucko paviete katalikus, ypač Lenkus, ganabyjo ir jų bažny-
čias sunaikino.

(Toliaus bus).

Patarimas angliakasyklu darbininkams.

Ką prezidentas Mitchell'is turi jiems pasakyti jų pačių labui.

Mainų darbininkai, kurių kiti da ir dabar nedirba laukdami, kol galutinai nebus susitaikyta, ir iš kurių kiti nepri- guli nė prie unijos, laukia, kad unija pageris jiems buvį; jie nieko geresnio negali padaryti, kaip tik paklaust patarimo J. Mitchell'io, angliakasių unijos prezidento.

Jis yra pripažintas kaipo vienas iš didžiausių darbininkų vadovų ir jis išmintingai vedė 400,000 darbininkų jo unijos, išgaudamas jiems pagerinimus ir pakėlimą mokesčių, priverzdamas anglies operatorius labiau guodoti darbininkus, ir padarė tuos darbininkus laimingesniais ir neprigulmingesniais.

Jis rado tarp operatorių ir jų advokatų labai gudrias galvas, jis ginčijosi su jais, jis buvo jų kvošiamas, jis kariavo su jais diplomatišku budu ir niekad nebuvo pergalėtas. Taigi toks yra tas žmogus, ant kurio proto angliakasiai pasitiki.

Jisai sakė streikuojantiems darbininkams: laikykitės tvirtai, klausykite savo vadovų ir bukit ištikimais unijai.

Jis sakė angliakasiams, kurie buvo tuo tarp su laikę darbą: laukite, susilaikykite nuo darbo, jūsų viršininkai daro viską, kas tik galima, kad iškariauti jums pergalę be streiko. Klausykit jų ir tvirtai laikykitės.

Jis trumpai, bet karštai sako tiems darbininkams, kurie nepriguli prie unijos: rašykitės prie unijos.

Nesunku yra paklausti tokių patarimų. Unijos darbininkai, ar streikuoja ar tik teip yra pertaukę darbą, žino, kaip klausyti tokio patarimo ir pasitiki gabume savo vadovų, kad

jie iškariaus, jei darbininkai parems juos.

Patarimas neprigulintiems prie unijos reiškia daug daugiau, ne kaip prastas ištarimas: „prisirašykit prie unijos“, nes jis nesakant to prizada tiems, kurie jo paklausys ir prisidės prie unijos sudrūtindami tą organizaciją savo distrikte, kad jie turės kur kas daugiau gero ne kaip jie įgytų kitokiu budu. Nes kartą gerai susiorganizuojus yra laikas unijos darbininkams pareikalauti, kas jiems teisingai priguli: pakėlimo mokesčių, sutrumpinimo darbo valandų, geresnio apsaugojimo kasyklose ir daugelį kitų dalykų, kurių neprigulėdami prie unijos jie negalėtų pareikalauti.

Mēs negalime suprasti, kokiu budu nors vienas prigulintis prie unijos darbininkas, ypač mūsų vientautis, gali išsiteisinti už neprigulėjamą prie unijos.

Teatras ir Balus.

Newark, N. J. Parengę atstovai visų drągyčių ir kuopų, bus lečiama „Amerika Pirtyje“. Komedijs 3 atidengimuose, tarpe atidengimų bus dainos ir monologai. Atsibus subatoy 19-ą Gegužio 1906 m. Svetainėje Wiesemanus, 209 Ferry str. Pradžia 7:30. Įžangą 25c. ir 35 centai. Paskirtas pelnas revoliucijos reikalam. Nuolankiai užkviečia.

Kouitet

Parduodu kriaučiškus irankius.

Ant pardavimo kriaučiškus rakan- dai, gera vieta lietuvio apgyventa, darbas gerai eina, 3 kriaučiai dirba. Priežastis pardavimo dėlėi nesveikatos išvažuoju į seną kontrę parduodu pigiai už šimtą dolerių.

G. Stevens
607 N. Main st.
Montello, Mass.

Ar žmonija išnyks?

„Žmonės išnyktų, — sako Walter Scott, — jei jie pasiliautų vienas kitą gelbėję. Pradėjus nuo laiko kada motina suriša galvę kudikiui iki laiko kada jam koksai geradėjas nubraukia rasą mirštančiam nuo kaktos, mes negalėtume gyvuoti be savitarpiškos pagalbos. Nė vienas, kuris turi galybę duoti pagalbą be nuširdėjimo negali atsakyti jos.“ Prie šito mes pridėtume, jog greita pagalba yra dviguba pagalba. Mēs galime matyti tą mūsų kasdieniniame gyvenime. Tegul kas pradeda jaustis nesmagiai, paduok jam tuojaus Trinerio Amerikoniškąjį Elikysrą Karčiojo Vyno. Vienas ymis gali pagalbėti jam daugiau, negu daugybės daktarų galėtų pagalbėti vėliau. Nustojimas valgumo, prigimtos išveizdos, stiprumo ir gyvybės yra padėjimais, kuriuose Trinerio Amerikoniškasis Elikysras Karčiojo Vyno yra tikrai reikalingas.

Gaunamas visose aptiekose arba pas pabirkianą, Joseph Triner, 796 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Maurer's Rat-and Roach-Paste

privilioja ezluos vabalus savo kvapentu; jie ji eđa ir tuojaus atimpa.
MAURER'S INSECT POWDER tikrai išnaikina blaises, skruedėles, muses, vandlia.
Parduodama tik bankose. Aptiekose arba pas **D. Maurer and Son, Philade'phia.**

Naujas Telephonas No. 8208.

Jonas Dzedolikas

LIETUVISKAS GRABORIUS.

Karietos ant veseilių, laidotuvių ir krikštynų
Vėžimai perkraustymui ir t. t.

Laikau **HOTELI**, visokių gėrymų, kalpo tai: vieokios artelkes, vy no skanus alaus, porterio ir kvopenčių cigarų.
455 Main st. KINGSTON, PA.

Farmos ir darbai!

New Yorko Stėite lietuviška kolionija da turi jie kelias-dešimtis farmų ant pardavimo, nekurių prekias čia įdedam: 40 akrų farma už \$800, 99 akrų farma už \$1000, 199 akrų farma už \$1650, 133 akrų farma už \$1700 ir kitos visos farmos su trioboms reikalingoms ukinikystei, parsiduoda ant lengvų išmokėsčių, dėl artesnių žinių rašykit pas čionykščius lietuvius farmerius įdedami už 2c. markę dėl atsakymo.

GEO. KLEEK & CO.
Poolville, N. Y.

Lietuviškas advokatas,

Tamas Butkevychius iš Nanticoke, Pa. pabaigęs universitetą atidarė ofisus šiose vietose: 16 N. Eranklin str. Wilkes-Barre, Pa. ir 3 Keyston Bldg Nanticoke, Pa. Lietuviai kurie turėsit kokį reikalą kreipkitės pas savo tautietį Tamą Butkevychių.

Jon Wasczila,

Pasiuva puikiai drabuzius ant visokių madų, kaip vyrams teip ir moterims siutus.

Reikale meldžiame tautiečių atsilankyti ir persitikrinti iš mūsų darbo gerumo.

Jonas Vasczila

E. 14 st. and Walnut st.
BERWICK, PA.

LIETUVISKAS KRIAUCIUS

Kaz. Milišauskas

285 E. Market st. Wilkes-Barre, Pa.

Padaro steliuotus siutus pagaus, naujesią madą, puikiai tinkamus dručiai ir už prieinamą prokę. Senus siutus pertaiso ir išdystija. Darbas visadosatsakantis kiekvienam patiks.

Nerviszki Vyrai.

Vyrams reikaujantiems pagalbos prisilnelu kopija garaus recepto dykal. Ne C. O. D. ne apgavingus vaistus, tikrai recepta.

Perakaltykite ezla pasarga
ATNARGIAL

Ši pasarga yra vyrams sugriautos nervizkos sistemos, kurie per savo jaunystės klaidas ja papilde klausykite mano patarimo. Suetokite bande patentuotus apgavingus vaistus, elektriskus dirzus, "specialistus" ir kitus netikusius be vertės gydymus. Nuo diržu nepagyste o nuolat vartodami vaistus sunakysite pilvo žlebzojima, užnuodinsite visa sistema ir padarysite savo liga nelęzų (don a.

Daug metu ez kentėjau savo jaunystės klaidas, nervizkuma, naktinius tekelimus, stoka vyrizkumo, silpna atminty, etoka ambicijos, neramuma, gedinguma, stremu skaudejima, vėatiny nusilpima ir t. t. kaip palkszas pirkau ir vartojau visokias patentuotas gydotes ir vėika ka tik lezgirdes. Ant galo buvau priverstas vazliuoti in Europa pagalbos jieszkot pas garsu daktars, kurs mane ir lezgyde.

To daktaro recepta, pagal kuri man vaistai buvo uzraszyti, ez ir dabar turiu pas save. Kaip tai sunku yra pagyti nuo tu ligu ez zinaiuz pazyrimo, todėl ez noriu ir kitus pagalbėti. Kas man apraszys savo liga, ez jam pasiulsiu uzpe- czetytame laizske to recepto kopija su patarimais dykal. Ez jau gavau szimtus laizsku iz visiu ezles szalies kraazte nuo vyru, kurie raszo kad imdami vaistus pagal sy recepta visizskal pagl- jo, teip kaip ir ez.

Recepta uzraszyti stiprus bet nevodindgi vaista ir receptas teip paraszytas kad vaistus galma gauti kiekvienoje geroje aptiekoje uz mazus pinig- us. Gave recepta, jei nenoresite patys eiti in aptieka uzateliuot vaistus, tai paraszykite man, o ez jums juos ezla Chicagoje pasirupinsiu ir prisilnsiu. Ez nezunczlu C. O. D. kad izviliuoti nuo jus pinigus, arba parduoti jumis vaistus, kuriu jus nenorite. Jeizu patemysite mane mane nors neteleingu, galite tai pagarsyti ezltame paczliame laikraszyje.

Ši pasarga gal nebus daugian garsinama, taigi raszykite man szilandien, o gauste to recepto kopija ir reikalingus patarimus dykal tuojaus. Szy pasiulijima ez galiu atkti be jokiu jums kasztu.

Adreuzokite:

C. Bentson, P. B. Box 655, Chicago, Ill.